

Alkimija rožnih križarjev

Alkimija je umetnost, ki naravne razvojne procese vodi do njihove popolnosti. Sila za izpolnitev je na?elno dana, potrebno pa je zavestno sebstvo, ki omogo?i izpolnitev.

Paracelsus, zdravnik, filozof in alkimist iz 16. stoletja, govori o spodnji in gornji alkimiji.

Spodnja alkimija je tradicionalna obrt, ki je imela v Aziji in Egiptu pomembno vlogo že pred krš?anstvom, posebno v metalurgiji, kjer se talijo kovine – od bazi?nega svinca do vzvišenega zlata. Vendar je spodnja alkimija uspešna le ob hkratni uporabi gornje alkimije.

Gornja alkimija je duhovni proces, ki lahko naravnega, smrtnega ?loveka dvigne do nesmrtnega duhovno-dušnega ?loveka. Vodi k spremembi zavesti, v nadosebno, duhovno razsežnost onkraj ?asa in prostora, iz katere se lahko porajajo nove ustvarjalne tvorbe.

Pravi alkimist je ?lovek, ki zmore sprejeti zakone naravnega reda, spoznati duhovno in naravno evolucijo v vseh njenih ustvarjalnih

na?inih in vzorcih ter delovati kot katalizator in sodelavec v kozmi?nem dogajanju. Paracelsus pravi: “Morate se nau?iti brati v svetlobi narave.”

Duhovni proces

Resni?na alkimija je torej duhovni proces. Ta subtilna obrt je tako reko? ritual, dostopen ?utilom, ki simboli?no ponazarja spremembe in o?iš?evalne procese znotraj ?loveka. V tem smislu je alkimija bratstva rožnega križa iz 17. stoletja kraljevska umetnost, “opus magnum” sedmerne spremembe, viden v alkimistovi posodi in v njegovi notranji izkušnji.

Sedmerna transformacija snovi, tako v posodi kakor v ?lovekovi duši, se nadaljuje v sedmih stopnjah, opisanih v klasi?ni alkimiji po dolo?enem vrstnem redu.

1. calcinatio
2. sublimatio
3. solutio
4. putrefactio
5. destillatio
6. coagulatio
7. coniunctio

?eprov so se sodobni avtorji, med njimi psihoanalitik C. G. Jung, opredelili za druga?en vrstni red, v tem prispevku izhajamo iz razvrstitve v klasi?ni alkimiji.

1. Calcinatio – delovanje ognja

V laboratoriju se upepelitev dogaja z neposrednim izgorevanjem, v katerem se snov použije, porabi. Sledi očiščenje v enakomernem plamenu, ki ni? ve? ne smodi, ampak ?rn pepel spreminja v fin bel prah. Gre za proces albeda (beljenja) s procesom calcinatio.

Na psihološki ravni je calcinatio prva stopnja ?iš?enja: ego mora biti s svojo ognjeno voljo “upepeljen”, da se lahko razvije ego, ki služi duši. Delo se lahko opravi le, ?e ?lovek svoj um odpre za duhovno razumevanje. V tem procesu predstavlja žrtvovana samovolja tisti osvobajajo?i dejavnik, ki dopuša transmutacijo zavesti.

“Neizgorjeni” ego vodi v imitacijo, ki ?loveka dolgo vklepa v svoje vezi in ga hromi. Zato Paracelsus poudarja, da se nadaljnje delovne stopnje brez prve, calcinatio, ne morejo udejanjiti.

2. Sublimatio – delovanje zraka

V alkimistovi posodi se na tej stopnji finejša snov loži od grobe, zaradi ?esar alkimisti proces pogosto imenujejo separatio. Iz pepela žrtvovane samovolje se v sublimaciji dvigne očiš?eni element materiae mater – snov ?iste, deviške duše, ki vsebuje vzvišene tvarine za uresni?enje duhovno-dušnega ?loveka. Ob?utke, misli in vzgibe ?lovekovih dejanj vodijo na tej stopnji subtilne dušne vibracije, izdvojene v procesu sublimatio, ki jih alkimist lahko uzre kot ?isto podobo.

3. Solutio – delovanje vode

Trdna snov se v alkimistovi posodi raztopi, teko?ina torej vsebuje raztopljeno substanco. Solutio je po?asen in tih postopek; raztapljanje pogosto imenujejo utopitev starega kralja – kralja jaza.

Na notranji poti duše pomeni solutio popolno samopredajo, utopitev starega ega v dušnem sebstvu. Gre za klasi?no rožnokrižarsko na?elo in Jesu morimur, za enduro v sodobni duhovni šoli Zlatega rožnega križa. Zmanjšanje ega pomeni hkratno osvoboditev duše in njen vstop v dušni svet.

4. Putrefactio (trohnenje ali gnitje) – delovanje zemlje

V procesu gnitja deluje na snov nežen ogenj, ki vse snovne sestavine raztopi do zadnje elementarne ravni, hkrati pa uvaja tudi prehod k višji celostnosti strukture ali biološkemu življenju.

Alkimiji je proces putrefactio znan kot mortificatio. Po stari tradiciji poteka štirideset dni pod popolno zaš?ito. Jasno je prepoznaven simboli?en pomen procesa, ?e ga primerjamo s ?ustvenim razvojem. Izraelci so štirideset dni potovali skozi puš?avo in iskali obljubljeni dežel. Jezus se je štirideset dni postil v puš?avi, in štirideset dni je minilo od vstajenja do vnebovzetja. Putrefactio je dejanje dokon?ne izjasnitve. Vse oblike zavajanja in ostanki spretno imitacije ega se dokon?no razkrijejo in odstranijo.

5. Destillatio

V alkimiji govorimo tudi o izhlapevanju. Subtilno se iz teko?ega agregatnega stanja spremeni v novo, v paro. Pri obi?ajni povratni destilaciji se para s hlajenjem ponovno “utrdi” in vrne v teko?e stanje. Prevzame, kar je prejela od zgoraj, in prevzeto ponovno vrne v teko?o obliko. Tako para obogati teko?o obliko z novo informacijo, omogo?i rahljanje snovnih elementov in ustvari nadaljnje postopno pre?iš?evanje v smislu transmutacije, preobrazbe. Proces destilacije je v zaprtem sistemu pogosto ritualiziran in se ponovi 33-krat.

V ?loveku raste subtilno – ?ista duša – k višji ravni, povezavi z Duhom. Ta spoj ustvari novo informacijo, novo zavest. Sadovi novega mišljenja se nato prenesejo nazaj na raven naravne osebnosti, da slednja lahko z delovanjem doseže védenje. Kar je bilo privzeto od zgoraj, se mora prenesti navzdol, v realnost.

Proces destilacije je na duhovni poti zelo pomembna stopnja. Obstaja namre? nevarnost cepitve osebnosti, ko kandidat poskuša svoje subtilne dele dvigniti na duhovne ravni, ne da bi prej dosegel potrebno prizemljitev svoje intuicije in

inspiracije. Rade volje se preda procesu izhlapevanja in se hkrati pozabi ukvarjati z zemeljskimi lastnostmi. Le-te mora prevevati svetloba, ki prihaja iz ognja Duha. To se dogodi med procesom uvrščevanja, tako da samospoznanje lahko vključi v spreminjanje vsa doslej še temna senčna mesta. Uvrstitev na ustveni ravni pomeni konkreten odraz znanja z delovanjem.

Da bi se psihološki proces, ki je skladen z destilacijskim procesom, lahko izpeljal, je potrebna notranja zrelost, hkrati pa morajo biti dopolnjene tudi vse štiri predhodne stopnje. Po mnogih, ponavljajočih se destilacijah se doseže najvišje očiščenje, čigar sad je jasna prisotnost uma, iz katerega izhaja nova in življenja. Katari so govorili o "parfaitih", istih. O bratstvu katarov, ki je živelo v začetku drugega tisoletja v južni Franciji, je znano, da so uresničili proces preobrazbe duše.

6. Coagulatio

To je proces ponovnega stvarjenja. Coagulatio je tako rekoč nasproten procesu destilatio: s popolno izparitvijo raztopine se prvotna oblika ponovno pokaže, in sicer na nov in. S ponavljajočimi se ciklusi izparevanja se v raztopino in njeno usedlino vgradi nova informacija "od zgoraj". Preostanek procesa coagulatio je torej obnovljena snov.

Z gledišča delovanja duše pomeni coagulatio pritek duhovne ideje v očiščeno in obnovljeno obliko. Iz duhovne ideje, arhetipa, se torej s podporo obnovljene duše rodi nova stvaritev. Nova zavest si ustvari novo svetlobno telo. Gradivo zanjo so – kot pravijo alkimisti – "nebeška rosa", iste, večne etrske sile.

Kjer novopridobljene psične in duhovne kvalitete ne vodijo k ustvarjalnemu dejanju, postanejo ponovna žrtev izrojenosti in kristalizacije.

7. Coniunctio

Coniunctio je sad predhodnih spreminjajočih se stopenj preobrazbe. Tako v alkimistovi posodi kot v psičnem procesu razlikujemo med malim in velikim procesom coniunctio.

Mali coniunctio združuje nasprotni sili; v laboratorijskem jeziku sta to živo srebro in žveplo. Simbolično gre za združitev kralja in kraljice, prikazano na mnogih srednjeveških slikah. Gre za alkimično poroko med principom intelektualnega sulfurja (žvepla) – ženina – in mentalnega merkurja (živega srebra) – neveste. Sad te združitve je "kamen modrih", ki vodi vse stvari k popolnosti (jih obarva). Obarvanje kot alkimični izraz pomeni, da "kamen modrih" obarva stvari in tako začne proces transmutacije. Iz iste povezave izhaja tudi termin "tinktura". Pomeni življenjski eliksir, ki zdravi vse bolezni.

Na duhovni ravni je mali coniunctio združitev nasprotno delujočih naravnih sil dvojic, ki se na višji ravni duhovno-dušnega stanja zlijejo v dopolnjujočo enost.

Veliki coniunctio je možen le v gornji alkimiji. Je končna združitev duhovne duše z večnim ustvarjalnim izviro, kar odražajo Kristusove besede: Jaz in Oče sva eno. V tem stanju človek sam postane kamen modrih", ki lahko vsako bitje "obarva" do popolnosti.

Tako so alkimistična prizadevanja rožnih križarjev poskušala uskladiti hkratnost spodnje in zgornje alkimije, da bi se lahko uresničil proces večnega umiranja in nastajanja – od nenehne preobrazbe do popolnosti – v vsem ustvarjalnem vsemirju.

Rožni križarji, prebujeni v svoje lastno duhovno sinovstvo, za vse čase zavestno stojijo v reki večnega nastajanja. Dopuščajo, da njihove ozdravljajoče in posvečujoče sile pritekajo v vsako stvar in vsako bitje, da bi se tako pospešil razvoj k vse višji in celovitejši zavesti.

Source:

<https://si.rosycross.org/sl/artikel/alkimija-roznih-krizarjev>